

DET KOMMER EN DAG ----!

+5.

MAI, 1941.

17. MAI 1941.

For annen gang opplever vi en 17. mai i hærtatt land. Flaggstangen står naken, i år som i fjor. Det bruser ingen barnetogsjubel gjennom gatene. Fremmede uniformer setter sitt preg på bybildet, og vi vet at spioner og angivere driver sitt skitne spill iblant oss. Vi må bite i oss vårt hat og vår harme.

Vi kan ikke feire noen fest. Men dypere og mer brennende enn noen annen gang før vet vi hva 17. mai betyr, og hvorfor vi elsker dette landet. Gjennom krig og nød, nederlag og skjensel ble Norge vårt på en ny og mer inderlig måte. Frihet og selvstendighet, rett og mennesklighet var blitt så selvsagte goder at vi ikke visste hva de var verd før vi mistet dem. Nå vet vi det. Vi har fått det brent inn i sinn og kropp slik at hver eneste en av oss kjenner det som et sugende savn: --dette tok de fra oss!

Men like usvikelig sikkert vet vi også at vi skal vinne Norge i gjen. Året som gikk var rikt på sorg og skuffelser, og likevel har det gitt oss noe som ingen voldsmakt kan ta fra oss: tro på oss selv, på det norske folket, og vilje til å holde ut og bringe offer. I dette året har vi sett hva slags stoff nordmenn er gjort av.

Vi minnes idag de menn som falt i striden for frihet og fedreland. Ingen krigsgal diktator hadde sendt dem ut som viljeløst slaktekveg. De sloss og satte livet inn, ganske enkelt fordi de ikke kunne la være, og det er deres uvisnelige heder.

Vi tenker på dem som sitter bak fengselsmurene i denne byen og ut over hele landet. Våre beste kamerater og kampfeller er inneperret, fordi de var med og gjorde sitt i kampen på den indre fronten. Mange av oss har menn og fedre, søstre og brødre blant dem. Men utenfor murene fører andre deres arbeid videre, hver dag, rolig og målbevisst.

Vi tenker på dem som står i våpen utenfor landets grenser og venter på at timen skal komme for å kjenpe Norge fritt. Vi vet at tusener av våre landsmenn seiler på norske skuter over alle hav for å erge i land de våpen og varer som skal sikre seiren. Det er ikke noen urefri fart disse sjøfolkene går i, men de seiler likevel, og de seiler under det norske flagg.

De falne, fangene, de norske sjøfolk og soldater, alle de andre hjemme og ute som gjør sitt til i den store frihetskampen-- de har vist oss den veien vi skal gå videre framover.

Vi gir hverandre det løftet i dag: vi skal være trofast mot de verdier som er Norge, slik det lever fritt og stolt i hver nordmanns sinn. Vi skal holde ut, for vi har krefter som våre undertrykkere ikke kjenner og ikke forstår. Ingen materiell nød, intet hemmelig politisk hirtbander og ingen løgnpropaganda kan ramme det som er marginen i vår motstand: vår kjærlighet til landet, friheten og menneskeligheten.

Det kan vare lenge før vi blir kvitt de fremmede voldsmerke landsforrederne som lar seg bruke mot det norske folk. Frigjøring kan også komme forttere enn vi tror i dag. Men ett vet vi, hva som enn kommer: vi skal holde ut, og

DET KOMMER EN DAG ---!

Den 25. september 1940 utnevnte Reichskommisar Terboven regjering utgått av Nasjonal Samling. Som det tredje land i Europa fikk vi nasismen som stats og regjeringsform, fra å være det høyest utviklede demokrati i verden, skulle det norske samfunn innlemmes og ensattes i det "storgermanske rom".

I dag, på vår gamle frihets og selvstendighetsdag, spør vi oss selv: Hvor langt har de nye herrer kommet? Er vi mere eller mindre nordmenn i dag enn før? Vi kjenner svaret. Det som hendte den 9. april 1940 føles av alle norske kvinner og menn, av all norsk ungdom, som den største skjensel som er overgått vårt land siden det trådte fram som selvstendig stat for tusen år siden.

Ingenting er vi blitt spart for. Landet utarmes ved krigen av en tysk hær på 2-300.000 mann. Det tyske politi fyller våre fengsler og oppretter konsentrasjonsleire, gode nordmenn avsettes i fleng fra sine stillinger i stats- og kommunetjenesten, sløseriet med skatteborgernes penger florerer villt og planløst; og midt oppe i den begynnende, skrikende nød føler vi hver dag og natt trykket av den tyske bøddelmakt og deres "norske" rød-gule lakeier.

I sannhet: i dag tviler ingen på hva nasismen representerer: Undertrykkelse og terror, livsødeleggelse og menneskeforakt. Dette dødsprinsipp sitter nå ved makten i vårt fedreland. Kan det klare å legge vårt land øde, kan det klare å drepe all godhet all frihet, alt liv og trø i vårt folk?

For Norge var et land hvor det i det store og hele var godt å leve, et land med verdens høyeste levestandard hvor vi hadde reist vårt eget hjem og vår egen frie kultur så og si på bare fjellet. Og dette hadde vi øvnet uten å ligge andre til byrde. Vi krevde ikke kolonier og større livsrom, vi rovet ikke og stjal ikke fra noe annet folk. Norge var vårt livsrom, det var vi gla i fordi det var vårt hjem. Nå har det "stor-tyske rike" tatt fra oss alt.

Nei, ikke alt. Drømmen om friheten, samholdet og solidariteten, fellesskapet i fornedrelsen og troen på framtiden har for første gang i vår historie skapt virkelig nasjonal samling av vårt folk. Mot "Nasjonal Samling".

Det har aprilforbryterne i alle fall sørget for, og Terboven hadde rett da han i sin beryktede radiotale den 25. sept. i fjor sa at veien til Norges frihet gikk over "Nasjonal Samling". Ja, nettopp over, men det blir over "Nasjonal Samlings" lik.

Vi var et fritt folk, - vi er blitt et srikt folk.

ooo000ooo

H U S K ! ! !

Flere millioner mennesker omkring i hele Europa er tatt med vold og undertrykt som vi, millioner av mennesker som levde sitt eget frie lykkelige liv innenfor sine egne grenser. De levde for de samme idealer og trodde på de samme prinsipper for et menneskeverdig liv. I dag kjenner de alle likesom vi, sin frihetskamp mot nasismen. Alle disse millioner venter på en seier for demokratene, en lysets seier over mørkemaktene. Disse millioner er en styrke som ikke nå glemmes når en snakker om resultatet. Selv om seieren er langt borte, så vil Europas nasjoner en dag reise seg og kaste voldsherredømmet av. Det er denne dagen vi stadig må ha for øyet og forberede oss på, selv om det i øyeblikket ser mørkt ut.

DET KOMMER EN DAG ---!

Det kommer en dag---!
La oss hamre det inn
i hvert eneste hjerte,
i folkets sinn.

Det kommer en dag--
da det land som er ditt,
og det folket du elsker
igjen vil bli fritt.

Det kommer en dag--
da de kvelende bånd
de legger omkring deg;
vil sprenges av ånd.

Det kommer en dag--
da ditt folk og du selv
vil gripe til våpen,
befri hver en troll.

Det kommer en dag---!
Du skal huske de ord,
Igjen skal du ferdes
på fri norsk jord!

ooo000ooo

BERLINERNYTT.

En nordmann, som nettopp er kommet hjem fra en forretningsreise til Berlin, forteller:

En dag mens jeg oppholdt meg på mitt værelse på hotellet, gikk det flyallarm. Hotelltjeneren kom løpende og sa at jeg måtte gå i tilfluktsrom. Jeg erklarte at jeg ikke var redd, at jeg ikke visste hvor nærmeste tilfluktsrom lå og at jeg foretrakk å bli på mitt værelse. Etter noen parlamentering ga han seg og for videre. Jeg hørte spektakulær lyd av skrik og skudd fra gaten, og nyssgjerrig som jeg var, ruslet jeg ut for å se hva som foregikk. Jeg hadde imidlertid ikke tatt mange skritt fra hotellgangen, før jeg ble kommandert inn igjen av politiet. Men jeg hadde likevel sett nok til å bli klar over hva som skjedde. Jeg så restene av en kvinnedemonstrasjon, som var splittet av bevapnet politi. I gaten lå en plakett som de hadde båret med innskriften: Vi vil ha våre menn og våre sønner tilbake! Vi vil ha slutt på krigen! Da signalet faren over gikk, lå gatene igjen fredelige og nysnylte.

Hver morgen må Berlin-politiet gå en runde i byen og vaske vekk denne innskriften på plankegjerdler og vegger:

"Wir wollen nicht den langen Krieg.
Wir wollen nicht den hohen Sieg.
Wir wollen nicht das grosse Reich.
Wir wollen nur des Führers Reich!"

ooo000ooo

IDRETTSFRONTEN SVIKTER IKKE!

Med rette har norsk idrettsungdoms stolte og bestemte holdning vakt almen beundring. Mange som kanhende ikke vurderte idretten etter fortjeneste, er idag klar over at den fylking som flekker seg under idrettens banner, virkelig er landets kjernetropper.

Også utenfor landets grenser har denne streik, som savner bestykke i verdenshistorien, vakt oppsikt. Overalt taler man i dag med respekt om den norske idrettsungdommen som ikke lar seg kue med trusler eller straff.

----Vintersesongen var død. Det nekter selv ikke de norske idrettslakeiene med Reichborn-Kjennerud og Charles Hoff i spissen. Men streiken er brutt, sier de samme lakeier!

Å nei, det er den nok ikke. Og vil ikke bli brutt heller før den er endt med et avgjort og ugjenkallilig nederlag for de tølper som har lånt sitt navn til å ville stille norsk idrett i nasistisk tjeneste.

Det nye såkalte "Norges Idrettsforbund", sendte for en tid siden ut ordre til alle fotballkretser i landet om at de skulle holde møte innen 28. april. På dagsordenen skulle oppføres "Regnskap" og der til plan for kommende sesong.

Oslo Fotballkrets var en av de første som holdt ting. Det møtte ca. 60 klubber, og disse 60 teller alt som heter fotballklubber i Oslo. Styret ble enstemmig meddelt discharge for regnskapet, og på tale for kommende sesong, ble det enstemmig og uten debatt vedtatt "at kretsen ikke kommer til å spille en kamp i sommer". Det vedtaket kom til tross for truslen om at de klubber som ikke ville spille, skulle bli fratatt sine baner.

Liknende vedtak fattet man i mange andre kretser, mens Bergen Fotballkrets f. eks., ganske enkelt returnerte henvendelsen med den begrunnelse "at adressaten var ukjent". Kretsen regnet seg nemlig, som rett og riktig er, som oppløst i og med at Norges Fotballforbund ble likvidert.

Ikke en eneste av kretsene har sviktet. Fronten er ubrutt. Slik er det også på sykkel. En ser det best når en forhennevende ordinar rytter som Walther Andresen, som ikke har deltatt på 3 år, kan vinne et ritt med minutters forsprang, og en vet at det møtte seg 18 deltagere til 11 klasse hvorav ingen i kl.A. Selv idrettsfører som i de siste år har vært mest opptatt med å drikke pjolter ved sitt stambord på Lyches restaurant annen etg., har vært nødt til å melde seg til start. Men selv startgrunnlaget (25.000 i lønn + 10.000 til representasjon, hvorav en vesentlig del går i restauranter Lyches lomme), har ikke formådd denne "lykkeridder" å fullføre et av de to rittene han har deltatt i hittil. Han har vært nødt til å gi opp, symbolsk nok!

En alminnelig treningsdag i håndball ble lagt ut som om våre håndballfolk skulle ha sviktet fronten. Så langt fra. Men måten treningen har blitt utlagt på, har satt en stopper for den også. Det er det eneste nasistene har oppnådd.

Sommer-idrettsfoket holder stand. Det blir ikke den fronten som svikter. Men derimot en annen: Det har lenge pågått en iptens kamp mellom ferrederne Reichborn-Kjennerud og Charles Hoff. De kan vel historien om to store i en sekk?

En tid så det ut som om Charles Hoff skulle vinne denne dragkampen og at all norsk idrett skulle inn under Hirden. Men siste nytt skal være at R-K. trekker det lengste strå, at C.H. mister stilling som ekspedisjonssjef. R-K skal også bekle denne stillingen og legge nye Judas-penger til sine tidligere. C.H. skal bli Rikshirdidrettssjef.

Idrettsjudasene begynner å spise hverandre opp. Vi ønsker god appetitt!

ooo000ooo

HERMANN GÖRING MED I RIKS-MARSJEN!!!!

VET DE

at sivilt politi nå skal utspionere barna. De patriotiske innskriftene på vegger og fortæuer irriterer.

at Jonas Lie fulgte med Terboven til Svolvær for å være med under forhørene. Undre forhøret kom der inn to nordmenn. De var sterkt forslått. Lie pekte på dem og skrek til de som i øyeblikket ble forhørt: "Se på de svina der. Slik skal dere også komme til å se ut hvis dere ikke svarer ordentlig!" Da en av ofrene sank sammen under forhøret, ropte han: "Dra dette rasket ut og slakt dem ned!"

at Møllergt. 19, som kan romme 140 fanger nå har et belogg på 230.

at Quisling den 10. april 1940 truet de norske offiserer og menige som ville kjempe for landet, med at de ville bli stilt for retten og anklaget for mord.

at den 8. april 1940 om kvelden løp et tyk 27000 tons hvalkokeri inn på havnen i Narvik. Det hadde om bord 2000 tyske soldater som den 9. om morgenen gikk i land. Toll-oppsynsmannen som gikk om bord kom ikke tilbake.

at Hermann Goring har sagt: "Jeg har ingen samvittighet. Min samvittighet heter Adolf Hitler."

og at denne samvittigheten svarer: "Vi er barbarer. Vi vil være det. Det er en hederstittel!" (Rauschnig: Samtal med Hitler. side 75.)

ooo000ooo

VÅRE MENN.

I Møllergaten 19
der sitter våre menn.
I kamp for folkets frihet
gav de sin egen hen.

Der sitter Norges ære
og sannhets fanevakt,
fordi de ikke solgte
sitt land til fremmed makt.

På hvert et hjørne lusker
civilklødt politi.
Snart er det bare herman
og rasket, som går fri.

På dommersetet troner,
betalt og kappeklødt,
de menn, som vrenge loven
og trampet på vår rett!

Du som forrådde landet,
tre aldri, det blir ditt!
kun de som gav sin frihet,
kan gjøre Norge fritt!

Sperr hundre tusen inne,
sla ned til siste mann,
og gi din tyske herre
det folketsamme land!

Vår dag vil engang komme.
Nu modnes vi for den.
Og alle landets fengsler
er fylt av våre menn!

ooo-000 ooo

VI VIL OSS ET LAND SOM ER FREIST OG FRITT
OG IKKE SIN FREIHEIT MÅ BERGE.
VI VIL OSS ET LAND SOM ER MITT OG DITT,
OG DETTE VÅRT LAND HEIET NORGE.
OG HAR VI IKKE DET LAND ENNU,
SÅ SKAL VI VINNE DET, JEG OG DU!

17. MAI 1814.

NORGES GRUNNLOV.

§.1.

KONGERIKET NORGE ER ET FRITT,
UDELELIG OG UAVHENDELIG RIKE.
DETS REGJERINGSFORM ER INN-
SKRENKET OG ARVELIG MONARKISK.

HHHHHHHH

17. MAI 1941.

LEVE KONG HAAKON !!

LEVE DET FRIE NORGE !!

oooOOoooo

1512

DET KOMMER EN DAG----

NR. 6.

JUNI 1941.

TEATERSTRIDEN.

To ganger har gestaposjefen Himmler besøkt oss med besøk. Første gang han var her, fant han gatene fulle av streikende skoleungdom. Annen gang han kom hit var det til en by hvor alle teatre var stengt på grunn av skuespillerstreik. Det forlyder ikke noe om hvorledes herr Heinrich reagerte, men hans underordnede her i landet skal ikke ha vært videre begeistret.

Skuespillerstreiken har nå vart i to uker, og det er ikke mulig å si hvilket utfall kampen får. Men ett er sikkert: teaterstriden er et nytt og styrkende vitnesbyrd om norsk samhold og kampånd, norsk vilje til å verne om vårt kulturelle liv mot nasistisk ønsretting. Samtidig er hele affæren et lærerikt eksempel på hvilke metoder de norske nasister og deres tyske læremestre bruker. Disse metoder utmerker seg ved en fullstendig forstøtelse for en inngått avtale, en hensynsløs bruk av press og trusler, og vi kan føye til: en sterk undervurdering av norsk motstandskraft!

VET DE AT:

Den 21. mai ble 6 av landets mest fremtredende skuespiller fratatt retten til å opptre på norske scener. Det gjelder Tore og Lasse Segelcke, Gerda Ring, Lillemor von Hanno, Elisabeth Gording, og Georg Lokkeberg.

Da dette ble kjent, gjorde skuespillerne landet over felles sak med sine kamerater.

VET DE AT:

Etter dette ble 14 skuespillere fengslet. I Oslo er det disse 9: Lasse Segelcke, Georg Lokkeberg, Harald Schwensen, Øivind Øyen, Carsten Winger, Rolf Christensen, Leif Juster, Stig Egede-Nissen.

Men desverre fantes det noen få judaser også blant skuespillerne.

VET DE AT:

De sikre forrædere blant skuespillerne er: Cally Monrad, Leif Sinding, Finn Halvorsen, Lalla Hjort - Schøyen, Agard Østvig, Henry Alf, Willy Johansen, Åge Brårum, Odd Liun, Ellen Liun, Sigurd Eldegard, Johan Haage, Einar Tveito, Victor Ivarsen, Zaitzov, og Signe Ramberg.

Desuten er disse skuespillerne ns eller stripet: Hilda Fredriksen, Jens Holstad, Karl Holter, Karin Meyer og Monrad Misje.

Den 31. mai utsendte landets departement en skrivelse godkjent av tyskerne hvor det heter at alle teatre skal gjøres til statsinstitusjoner. Hvordan det enn går, så husk at skuespillerne gjorde sitt da nasistenes militærstøvler ville trampe på den fine scenekunst i Norge!!